

Ավետիք Իսահակյան

Այն վառ աստղերը

Այն վառ աստղերը, որ ջինջ երկնքից
Իմ սրտի խորքում բուրմունք են ծորում,
Լուռ ասում են ինձ.
- «Տես մեզ. – մենք անվերջ, անհուն երկնքում
Միշտ թափառում ենք.
Ի՞նչպես կարող է վեհ, վսեմ ոգին
Կապվի, շղթայվի
Իր ստրուկների և տերերի հետ.
Ե՛լ և թափառի՛ր, ո՛վ ազատ ոգի ...»
- Այսպես են խոսում վառ աստղերն ինձ հետ ...

1899